

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0572
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0494/A/0476

Verzoekende partij   de nv **CANVAS**

vertegenwoordigd door advocaat Jürgen DE STAERCKE met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9550 Hillegem, Dries 77

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

Tussenkommende partij   de bvba **Nancy LUYTEN**

vertegenwoordigd door advocaat Thomas RYCKALTS met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolvengracht 38

I.   BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 17 april 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 februari 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee van 14 oktober 2014 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een verkavelingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften voor lot 1 op een perceel gelegen te 3050 Oud-Heverlee, Korbeekdamstraat 24, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 41G/deel en 40R/deel.

II.   VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 24 juni 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 14 juli 2015 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota

in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 januari 2017.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Thomas RYCKALTS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 18 juni 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor “het wijzigen van een verkavelingsvoorschriften voor lot 1” op een perceel gelegen te 3050 Oud-Heverlee, Korbeekdamstraat 24.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in woonparkgebied.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘233/V/21’ van 18 april 1978.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juli 2014 tot en met 9 augustus 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 14 oktober 2014 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 10 november 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 januari 2015 om dit beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

5.6 Beoordeling

(...)

b) De beroepsindiener argumenteert in zijn beroepschrift dat de aanvraag ten onrechte niet werd overgemaakt aan het Agentschap voor Natuur en Bos voor het verlenen van advies. Na contact met het Agentschap kan er gesteld worden dat met betrekking de toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet en de boscompensatieplicht een onderscheid wordt gemaakt tussen de verkavelingen waarvoor de oorspronkelijke aanvraag ingediend werd voor of na 23 maart 2001 (datum waarop de wijziging van artikel 90bis van het Bosdecreet van kracht werd). In dit geval

werd de oorspronkelijke verkaveling aangevraagd voor 23 maart 2001: de compensatieplicht was toen nog niet gekoppeld aan de verkavelingsvergunning. Bij wijziging van dergelijke verkavelingsvergunningen is er ook geen koppeling met de compensatieplicht. Alle ontbossingen in deze verkavelingen worden gecompenseerd in het kader van stedenbouwkundige vergunningen. Bijgevolg dient de ontbossing pas geregeld te worden bij de stedenbouwkundige aanvraag.

c) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woonparkgebied. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. Het bouwen van een eengezinswoning is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonpark.

Het goed maakt deel uit van de niet vervallen verkaveling 233N/21, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 18 april 1978. De verkaveling bestaat uit 6 kavels: Volgende relevante voorschriften zijn van kracht:

(....)

d) Het kwestieuze perceel, kavel 1, is momenteel bebouwd met een vrijstaande eengezinswoning. Voor deze woning werd op 17 juli 1979 een stedenbouwkundige vergunning verleend met afwijking op het voorschrift inzake de inplanting. De bouwzone werd ongeveer 45° gedraaid ten opzichte van deze op het oorspronkelijke verkavelingsplan. De aanvrager wenst de bestaande woning af te breken en te vervangen door een nieuwbouwwoning. Omdat het ontwerp niet voldoet aan de verkavelingsvoorschriften wordt er een verkavelingswijziging aangevraagd. De inplanting wordt gewijzigd, de maximaal bebouwde oppervlakte wordt verhoogd naar 354m², de dakvorm wordt gewijzigd naar een plat dak en de hoogte tussen het normaal grondpeil en de kroonlijst dient tussen 2.50m en 4.50m te bedragen.

e) De overige percelen van de verkaveling zijn inmiddels allemaal bebouwd met vrijstaande eengezinswoningen. De woningen zijn divers qua architectuur en bouwjaar, zo zijn er oudere en wat klassiekere woningen en recentere, strakke woningen. De woningen hebben zowel platte daken als hellende daken. De kroonlijsthoogtes variëren, sommige woningen hebben gedeeltelijk 2 bouwlagen. De woningen voldoen dus niet allemaal aan de oorspronkelijke voorschriften en er werd voor vrijwel elke kavel binnen de verkaveling een verkavelingswijziging aangevraagd of er werd een stedenbouwkundige vergunning verleend met een afwijking. Het opzet van de verkaveling is dus niet op alle punten nog even duidelijk merkbaar.

f) Hoewel sommige voorgestelde wijzigingen zeker verdedigbaar zijn binnen de verkaveling, is de gevraagde maximaal bebouwbare oppervlakte van 354m² dit niet. De maximaal bebouwbare oppervlakte wordt met meer dan 100m² verhoogd. Dergelijke overschrijding kan niet aanvaard worden. In de verkaveling is er geen enkele woning waarvan de oppervlakte de toegelaten 250m² overschrijdt. In het verleden werden voor sommige kavels wel de breedte van de bouwvrije stroken of de diepte van de bouwzone gewijzigd maar steeds met behoud van de maximale oppervlakte van 250m². Het afwijken van dit voorschrift zou een te grote precedentwaarde hebben voor de verkaveling. Ook in de omgeving buiten de verkaveling hebben de woningen een vergelijkbare grondoppervlakte als deze in de verkaveling.

Deze limiet van 250m² stemt trouwens overeen met de algemene richtlijn die gehanteerd wordt voor aanvragen gelegen in woonparken, conform de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze omzendbrief heeft geen bindend of verordenend karakter, maar wordt evenwel systematisch gehanteerd door de overheid, zodat er een consistentie bestaat in het ruimtelijk beleid voor dergelijke laag dynamische woonomgevingen. Ook al zijn er binnen het woonpark een beperkt

aantal woningen te vinden met een grotere oppervlakte dan 250m², toch is een verdere inname in strijd met het opzet van het woonpark als plaats om in het groen te verblijven.

Ook het feit dat de bestaande woning een oppervlakte heeft van meer dan 250m² kan de gevraagde oppervlakte niet verantwoorden. Er wordt immers gekozen om de bestaande woning volledig te slopen en te vervangen door een nieuwbouwwoning. Bovendien blijkt dat op het inplantingsplan horende bij de stedenbouwkundige vergunning een woning getekend staat met een bebouwde oppervlakte van ongeveer 220m². In de loop der jaren werden vermoedelijk enkele delen (rechts vooraan en achteraan) bijgebouwd, doch zonder hiervoor een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen.

g) Zoals reeds vermeld zijn de overige wijzigingen, zoals de dakvorm en de inplanting wel aanvaardbaar binnen de verkaveling. Ook een maximale kroonlijsthoogte van 4.50m is verantwoord. Toch dient hier opgemerkt te worden dat volgens het illustratief bijgevoegde bouwplan de kroonlijsthoogte achteraan veel meer bedraagt dan 4.50m en bijgevolg niet voldoet aan de nieuwe voorschriften. Het terrein kent immers een sterk dalend verloop waardoor de woning aan de voorzijde 1 en aan de achterzijde 2 bovengrondse bouwlagen telt. Vermoedelijk werd de kroonlijsthoogte gemeten vanaf het maaiveld ter hoogte van de voorgevel. De kroonlijsthoogte dient echter gemeten te worden vanaf het natuurlijk omliggend maaiveld ter hoogte van de gevel in kwestie. Op zich is hetgeen wat gevraagd wordt geen probleem maar het is noodzakelijk dat de gewenste en nodige hoogte volgens het bouwplan specifiek wordt aangevraagd.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- alhoewel er binnen de verkaveling reeds verschillende aanpassingen van en afwijkingen op de voorschriften werden gevraagd, bedraagt de oppervlakte van de andere woningen 250m² of minder; het opzet van de verkaveling is op dit punt nog intact; een wijziging van dit voorschrift zou een te grote precedentwaarde hebben voor de verkaveling;
  - de kroonlijsthoogte die wordt aangevraagd komt niet overeen met de kroonlijsthoogte aan de achterzijde van de gewenste woning.
- ...

Na de hoorzitting van 10 februari 2015 verklaart de verwerende partij het beroep op 12 februari 20156 ongegrond en verleent onder voorwaarden een verkavelingsvergunning. De verwerende partij beslist:

“...

5. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het andersluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 22 januari 2015 met kenmerk: RMT-RO-BB-2014-0545-PSA-01-141120-73-verslag PSA codex.

5.6 Beoordeling

....

b) In navolging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 (Belgisch Staatsblad 29 april 2013) dient er voor de aanvraag geen project-MER-screening te gebeuren. De verkavelingswijziging heeft tot doel om uiteindelijk een nieuwe, grotere woning te kunnen oprichten. Het bouwen van 1 woning is niet opgenomen in de bijlage III bij het project-MER-besluit. Volgens de beroepsindiener dient de aanvraag beschouwd te worden als een stadsontwikkelingsproject. De term stadsontwikkelingsproject wijst echter op een project met een zekere omvang, 1 woongelegenheden is geen stadsontwikkelingsproject.

De beroepsindiener argumenteert in zijn beroepschrift dat de aanvraag ten onrechte niet werd overgemaakt aan het Agentschap voor Natuur en Bos voor het verlenen van advies. Volgens het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen van 5 juni 2009 dient het agentschap enkel advies te geven voor aanvragen in ruimtelijk kwetsbare gebieden, aanvragen binnen de perimeter van de vogelrichtlijngebieden met uitzondering van de woongebieden in de ruime zin, aanvragen in een gebied aangewezen krachtens de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, aanvragen gelegen binnen de perimeter van de door de Vlaamse Regering voorgestelde habitatgebieden en aanvragen in parken en bossen zoals gedefinieerd in het Bosdecreet Aangezien geen van bovenstaande gebieden van toepassing zijn, diende de aanvraag niet voor advies te worden overgemaakt aan het agentschap.

Na contact met het Agentschap kan er gesteld worden dat met betrekking de toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet en de boscompensatieplicht een onderscheid wordt gemaakt tussen de verkavelingen waarvoor de oorspronkelijke aanvraag ingediend werd voor of na 23 maart 2001 (datum waarop de wijziging van artikel 90bis van het Bosdecreet van kracht werd). In dit geval werd de oorspronkelijke verkaveling aangevraagd voor 23 maart 2001: de compensatieplicht was toen nog niet gekoppeld aan de verkavelingsvergunning. Bij wijzigingen van dergelijke verkavelingsvergunningen is er ook geen koppeling met de compensatieplicht. Alle ontbossingen in deze verkavelingen worden gecompenseerd in het kader van stedenbouwkundige vergunningen. Bijgevolg dient de ontbossing pas geregeld te worden bij de stedenbouwkundige aanvraag.

d) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woonparkgebied. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. Het bouwen van een eengezinswoning is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonpark.

Het goed maakt deel uit van de niet vervallen verkaveling 233/V/21, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 18 april 1978. De verkaveling bestaat uit 6 kavels. Volgende relevante voorschriften zijn van kracht:

(...)

e) Het kwestieuze perceel, kavel 1, is momenteel bebouwd met een vrijstaande eengezinswoning. Voor deze woning werd op 17 juli 1979 een stedenbouwkundige vergunning verleend met afwijking op het voorschrift inzake de inplanting. De bouwzone werd ongeveer 45° gedraaid ten opzichte van deze op het oorspronkelijke verkavelingsplan. De aanvrager wenst de bestaande woning af te breken en te vervangen door een nieuwbouwwoning. Omdat het ontwerp niet voldoet aan de verkavelingsvoorschriften wordt er een verkavelingswijziging aangevraagd. De inplanting wordt gewijzigd, de maximaal bebouwde oppervlakte wordt verhoogd naar 354m², de dakvorm wordt gewijzigd naar een plat dak en de hoogte tussen het normaal grondpeil en de kroonlijst dient tussen 2.50m en 4.50m te bedragen.

Er wordt opgemerkt dat volgens het illustratief bijgevoegde bouwplan de kroonlijsthoogte achteraan veel meer bedraagt dan 4.50m en bijgevolg niet zou voldoen aan de nieuwe voorschriften. Het terrein kent immers een sterk dalend verloop waardoor de woning aan de voorzijde 1 en aan de achterzijde 2 bovengrondse bouwlagen telt. Tijdens de hoorzitting meldde de aanvrager dat het de bedoeling was om de kroonlijst te meten ten opzichte van het maaiveld in het midden van de voorgevel en vroeg hij om het voorschrift als dusdanig aan te passen.

Alhoewel er oorspronkelijk gevraagd werd om de maximaal bebouwbare oppervlakte te wijzigen naar 354m² wordt er tijdens de hoorzitting door de aanvrager opgemerkt dat na de realisatie van de werken de totale grondinname 336m² zal zijn. Bij een mogelijke vergunning zal de maximaal bebouwbare oppervlakte dan ook worden aangepast naar 336m².

f) De overige percelen van de verkaveling zijn inmiddels allemaal bebouwd met vrijstaande eengezinswoningen. De woningen zijn divers qua architectuur en bouwjaar, zo zijn er oudere en wat klassiekere woningen en recentere, strakke woningen. De woningen hebben zowel platte daken als hellende daken. De kroonlijsthoogtes variëren, sommige woningen hebben gedeeltelijk 2 bouwlagen. De woningen voldoen dus niet allemaal aan de oorspronkelijke voorschriften en er werd voor vrijwel elke kavel binnen de verkaveling een verkavelingswijziging aangevraagd of er werd een stedenbouwkundige vergunning verleend met een afwijking. Het opzet van de verkaveling is dus niet op alle punten nog even duidelijk merkbaar. Ook is de kwestieuze kavel een atypisch lot binnen de verkaveling. Het betreft een groot en achterliggend perceel van 36a dat niet zichtbaar is vanaf de straat. De overige percelen zijn gemiddeld 15a groot (met uitzondering van 1 kavel waarvan de oppervlakte 22a bedraagt) en grenzen allemaal aan de straat.

g) Een plat dak als dakvorm en een hogere kroonlijsthoogte zijn elementen die nog voorkomen binnen dezelfde verkaveling en binnen de ruimere omgeving en zijn dus zeker verdedigbaar. Ook de gevraagde inplanting is te verantwoorden. Er wordt rekening gehouden met het hellende karakter en met de oriëntatie van het terrein. Bijkomend houdt de toekomstige woning voldoende afstand tot de perceelsgrenzen waardoor de privacy van de omwonenden gerespecteerd wordt.

h) In verband met de gevraagde bebouwbare oppervlakte kan er gesteld worden dat geen enkele woning binnen de verkaveling de toegelaten 250m² overschrijdt. In het verleden werden voor sommige kavels wel de breedte van de bouwvrije stroken of de diepte van de bouwzone gewijzigd maar steeds met behoud van de maximale oppervlakte van 250m². Echter, het kwestieuze perceel is met een oppervlakte van 36a van een heel andere grootteorde dan de overige percelen binnen de verkaveling zodat de verhouding bebouwde/onbebouwde oppervlakte nog steeds kleiner is. De aanvraag vormt dus geen precedentwaarde voor de overige loten.

De limiet van 250m² stemt overeen met de algemene richtlijn die gehanteerd wordt voor aanvragen gelegen in woonparken, conform de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze omzendbrief heeft geen bindend of verordenend karakter, maar wordt evenwel gehanteerd door de overheid, zodat er een consistentie bestaat in het ruimtelijk beleid voor dergelijke laag dynamische woonomgevingen.

Alhoewel de aanvraag strikt genomen niet voldoet aan deze omzendbrief is ze wel in overeenstemming met de doelstelling. Het belangrijkste kenmerk van een woonpark zit naast een na te streven geringe dichtheid, vervat in de verhoudingsgewijs grotere oppervlakte aan groen. Bij de voorliggende aanvraag wordt het perceel voor minder dan 10% bebouwd, wat minder is dan bij optimale benutting mogelijk is gemaakt in woonparken. De gevraagde bouwzone is te aanvaarden op het eigen terrein en ook binnen de omgeving die een veel hogere dichtheid kent. De omliggende percelen, niet enkel deze binnen de verkaveling, zijn kleiner en hebben een bebouwde oppervlakte die verhoudingsgewijs groter is. Ook omdat het een achterliggend lot betreft waardoor de woning niet zichtbaar zal zijn vanaf de straat en absoluut geen hinder veroorzaakt kan een grotere bebouwbare oppervlakte verantwoord worden.

j) In toepassing op artikel 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. De schaal van het project, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid zijn aanvaardbaar. De aanvraag heeft geen impact op de mobiliteit.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- een plat dak als dakvorm en een hogere kroonlijsthoogte zijn elementen die nog voorkomen binnen dezelfde verkaveling en binnen de ruimere omgeving; de nieuwe inplanting houdt rekening met het hellende karakter en met de oriëntatie van het terrein; de bouwzone houdt voldoende afstand (minimum 10.00m) tot de perceelsgrenzen waardoor de privacy van de omwonenden gerespecteerd wordt;*
- ook de gevraagde bebouwde oppervlakte van 336m² kan aanvaard worden; het perceel is met een oppervlakte van 36a van een heel andere grootteorde dan de overige percelen binnen de verkaveling en in de omgeving zodat de verhouding bebouwde/onbebouwde oppervlakte nog steeds kleiner is;*
- de aanvraag voldoet aan de doelstelling die de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen vooropstelt aan woonparken, namelijk het creëren van gebieden met een geringe dichtheid en een verhoudingsgewijs grotere oppervlakte aan groen; het perceel wordt voor minder dan 10% bebouwd en de omgeving kent een veel hogere dichtheid.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan over een persoonlijk, rechtstreeks en actueel belang bij de vordering tot vernietiging te beschikken. Zij is eigenaar en verkavelaar van een perceel rechtstreeks palend aan het perceel waarvoor de verkavelingswijziging wordt verleend, en voert aan dat voor haar percelen die verkaveld werden, andere normen werden gehanteerd die in schril contrast staan met de bouwvlakken van de verzoekende partij. Zij geeft ook aan dat haar administratief beroep ontvankelijk werd verklaard zodat zij minstens een procedureel belang heeft.

2.

De verwerende partij gedraagt zich wat betreft het belang van de verzoekende partij naar de wijsheid van de Raad.

3.

De tussenkomende partij betwist in haar schriftelijke uiteenzetting het belang van de verzoekende partij.

Zij verwijst naar de stedenbouwkundige vergunning van 7 juli 2015 (stuk 6) die haar in uitvoering van de bestreden beslissing werd verleend en die door de verzoekende partij, niettegenstaande ze behoorlijk werd bekendgemaakt, niet werd aangevochten voor de Raad.

Zij stelt dat een verzoekende partij die de nietigverklaring vordert van een verkavelingswijziging, maar nadien verzuimt de stedenbouwkundige vergunning voor een lot in die verkaveling aan te vechten, haar rechtens vereiste actueel belang bij de vordering tot vernietiging verliest.

4.

In haar wederantwoordnota herhaalt de verzoekende partij haar standpunt zoals in haar verzoekschrift opgenomen en zij geeft aan dat de tussenkomende partij geen concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat er een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij werd verleend, noch waaruit blijkt dat de noodzakelijke aanplakking correct is verlopen, laat staan dat deze aanplakking door het gemeentebestuur op regelmatige wijze werd gecontroleerd.

5.

De tussenkomende partij brengt tot slot opnieuw het stuk 6 bij en voegt daarbij het attest van aanplakking (stuk 7). Zij stelt bovendien dat nu de termijn om beroep in te stellen tegen de stedenbouwkundige vergunning van 7 juli 2015 verleend op grond van de bestreden beslissing, verlopen is op 7 augustus 2015, de verleende stedenbouwkundige vergunning definitief is en de verzoekende partij het in haar hoofde vereiste actueel belang verliest.

Beoordeling door de Raad

1.

Als verzoekende partij is het noodzakelijk dat haar rechtens vereiste belang niet enkel vaststaat bij de inleiding van de vordering tot vernietiging, maar dat zij gedurende de ganse procedure blijft getuigen van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang. Uit het eventueel gegrond bevinden van de gevorderde vernietiging moet de verzoekende partij een voordeel kunnen halen.

2.

De tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partij niet langer over het rechtens vereiste actuele belang bij haar vordering beschikt omdat zij geen beroep heeft ingesteld tegen de stedenbouwkundige vergunning van 7 juli 2015 verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee voor het bouwen van een ééngezinswoning met binnenzwembad, en dit overeenkomstig de voorschriften van de thans bestreden verkavelingswijziging.

Uit de door de tussenkomende partij bijgebrachte stukken 6 en 7 blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee op 7 juli 2015 aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor het bouwen van een ééngezinswoning met binnenzwembad gelegen binnen de bestreden verkaveling.

Tijdens de openbare zitting van 24 januari 2017 geeft de verzoekende partij aan zich wat betreft de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning van 7 juli 2015 van de tussenkomende partij te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De tussenkomende partij brengt de stavingsstukken bij waaruit op een afdoende wijze blijkt dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt, wat op 8 juli 2015 door de gemeente werd gecontroleerd en werd geattesteerd.

Het blijkt niet, en het wordt ook niet voorgehouden, dat de verzoekende partij deze stedenbouwkundige vergunning heeft aangevochten.

3.

Door geen beroep in te stellen bij de Raad tegen de stedenbouwkundige vergunning van 7 juli 2015 van de tussenkomende partij voor het oprichten van een ééngezinswoning met zwembad, is deze stedenbouwkundige vergunning definitief en onaantastbaar geworden.

De verzoekende partij doet dan ook niet langer blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij het beroep tot vernietiging van de wijziging van de verkavelingsvergunning.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van bvba Nancy LUYTEN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS